

РЕШЕНИЕ

№ 22000

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6413** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „РЕГИС-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с управител П. М. Д., чрез адв. И. М. от САК, против Решение № 2157/08.05.2024 г., постановено по АНД № 13896/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 134-ти състав, с което е потвърден електронен фиш, Серия Г № 0051522, издаден от СДВР, с който за извършено нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ във вр. чл. 638, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ на „РЕГИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева.

В касационната жалба се твърди, че електронният фиш не е надлежно връчен, с което са нарушени правата на наказаното лице да разбере, че му е вменено административно нарушение, което самостоятелно обуславяло отмяната на електронния фиш. Сочи на липса на индивидуализация на самото МПС, поради посочване само на модела и марката му и на номера. Навеждат се доводи за нарушение на формата на издадения електронен фиш, свързани с липсата на срок за обжалване и орган, пред който да бъде извършено това. Счита, че са нарушени чл. 10, ал. 3 и чл. 11, ал. 2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на АТСС. Моли съдът да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени издадения

електронен фиш. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът, чрез процесуалният си представител, счита касационната жалба за неоснователна, поради което моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна първоинстанционният съд е приел, че на 03.02.2023 г. в 20:31 часа лек автомобил марка „Фиат“, модел „500“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „РЕГИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД се движел в [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. „Д-р А. М.“ към Околовръстен път, като срещу № 85 автомобилът бил заснет с автоматизирано техническо средство Cordon M2 № MD 1192. След извършена проверка в информационните масиви било установено, че процесното МПС е регистрирано в Р. България и не е спряно от движение, като собственикът не е сключил задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите.

Във връзка с това обстоятелство срещу „РЕГИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД от СДВР бил издаден обжалвания пред СРС Електронен фиш, Серия Г, № 0051522/06.02.2023г., с който на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 638. ал. 4 вр. ал. 1. т. 2 КЗ за нарушение по чл. 483. ал. 1. т. 1 КЗ.

СРС приел, че в хода на производството по издаването на електронния фиш не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, които обуславят отмяна на ЕФ. Според решаващият съд, в конкретния случай изведената от страна на наказващия орган правна квалификация на нарушението била правилна. Направен е подробен анализ на доказателствата и установените по делото факти и обстоятелства, включително относно субекта на нарушението, който в случаят е юридическо лице, респективно в този случай се налага имуществена санкция.

Решението е правилно.

Нормата на чл. 638, ал. 4 от КЗ вмениява административнонаказателна отговорност за управлението на превозно средство без да е сключена преди това застраховка „ГО“. Установяването на управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действаш застрахователен договор за задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите, е предвидено да бъде извършено съгласно чл. 647, ал. 3 КЗ с автоматизирано техническо средство или система. Именно при такова установяване и

заснемане законодателят в цитираната разпоредба е предвидил, че се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и реда, предвидени в ЗДвП.

Не може да се направи извод за наличие на съществено процесуално нарушение доколкото връчването на ЕФ няма отношение към неговата законосъобразност, а към упражняване правото на защита, което е сторено.

Неоснователни се явяват и възраженията за нарушение, свързани с издаването на ЕФ. Забраната да се издава електронен фиш за нарушение, установено с мобилно АТСС е само за случаите, визирани в чл. 11, ал. 2 и 3 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г., когато измерването на скоростта от мобилно АТСС се извършва от служебни автомобили или мотоциклети, които обаче също се движат. Настоящият случай обаче не е такъв. Видно от приложените писмени доказателства, касаещи вида на мобилното АТСС, както и от вещественото доказателствено средство – снимка на мобилното АТСС, нарушението е било установено с мобилно АТСС, което не е било в движение, като последното е било поставено неподвижно на земната повърхност. В движение е било само заснетото МПС, поради което не е налице визираното от касатора нарушение.

Настоящата касационна инстанция не приема, че са налице нарушения на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на АТСС. Видно от приложената към делото административна преписка при работата с временно разположеното на участъка от пътя автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта е съставен изискуемия протокол, който е надлежно попълнен и същият е съпроводен със снимка на разположението на уреда – вещественото доказателствено средство по делото. Законът не вменява задължение на административнонаказващия орган за връчване на същата на наказаното лице. Същата се намира на разположение на лицето като част от административната преписка, със съдържанието на която наказаното лице или упълномощени от него за това лица могат да се запознаят във всеки един момент. В този смисъл липсата на връчване на конкретната снимка, неразделна част от протокола, не е нарушение на Наредбата.

Не е налице и твърдяната от защитата липса на индивидуализация на процесния автомобил, тъй като били посочени само неговите марка, модел и регистрационен номер. Вписаните данни в санкционния акт – марка, модел и регистрационен номер на автомобила, са напълно достатъчни за индивидуализиране на МПС-то. Те от своя страна съответстват изцяло на вписаните данни на автомобила в представените писмени доказателства, поради което без съмнение е, че се касае именно за управлението на конкретния лек автомобил, собственост на „РЕГИС-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, който няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Ирелевантни са доводите на касатора, че вида на МПС, което е било без гражданска отговорност, следва да се вземе предвид, за да се гарантира справедливост на съдебния процес. Главната роля на гражданската отговорност е да осигури обезщетение на пострадалите лица след пътни произшествия. Именно затова законодателят е предвидил задължение за сключване на този вид застраховка, независимо от вида на ППС. Отговорност на всеки водач е да управлява ППС със сключена застраховка „гражданска отговорност, защото независимо от неговият вид, марка или модел би могло да се предизвикат тежки последици както за водача му, така и за друг/и участник/ци на пътя, които с покритието по застраховката могат да бъдат компенсирани.

В допълнение следва да се посочи, че всеки водач на ППС може самостоятелно да следи, дали за управляваното от него ППС има валидна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите, като направи проверка на сайта на Гаранционния фонд - <https://www.guaranteefund.org>, въвеждайки данни за управляваното ППС. Това от една страна улеснява водачите да разберат кога им изтича задължителната застраховка, а от друга им гарантира, че няма да изпаднат в нарушение, което е санкционирано от закона. Поради което доводът на касатора, че с връчването на електронния фиш водачът на ППС е могъл да разбере, че управлява лек автомобил с изтекла гражданска отговорност и да отстрани тази нередовност, е не само неоснователен, но и демонстрира безотговорното поведение на водача към останалите участници на пътя.

Предвид гореизложеното, като е потвърдил наказателното постановление първоинстанционният съд е постановил валидно и допустимо решение, при липса на визираните касационни основания, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер, който следва да се определи на 80 лв., на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2157/08.05.2024 г., постановено по АНД № 13896/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 134-ти състав.

ОСЪЖДА „РЕГИС-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на СДВР разноски в размер на 80 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.